

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GUNNAR JØRGENSENS
SKOLE

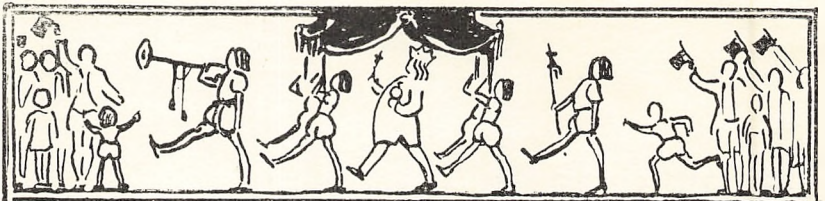
1954—55

Det nittende år —

En sommerferie-hilsen
til elever, lærere og forældre

H. C. ANDERSEN

At Andersen fødtes i Odense by
— den lektie kan vi på tælling.
Fra Strib til Sahara han vandt sig et ry:
en svane kom ud af en ælling!
Om Amor han digted, om Klodshans og Claus,
om lille Elisa, som pluds'lig blev tavs,
om troldfolk og hekse til lands og til havs,
om konge og kejser og kælling . . .

Han selv var fra barnsben en sære kanut.
Folk tippede ham højst til en tier:
En tåbelig drømmer, en sølle starut,
et mislykket fæ, en forbier!
Ak, skudsmål kan fejle og fordom forgå:
Hans Christian spandt solskin af hverdage grå.
Han guldmønter fisked i Odense Å
— og endte blandt *verdensgenier*.

En rislende kilde. En sprudlende elv.
Et skær fra en flammende kærte.
I eventyrbogen vi finder os selv,
vor fryd og vor lønlige smerte.
Han skrev i vort sind med sit dyreste blod,
så vismanden fattede og barnet forstod:
*Du bærer, hver gang du er gavmild og god,
en eventyrfé i dit hjerte!*

G. J.

»Skoleliv er menneskeliv...«

H. C. FREDERIKSEN

Man kan opdrage børn til nikkedukker — og man kan opdrage dem til *mennesker*. Det første kræver hårdhændet disciplin, det andet lydhørhed og forståelse. Hvis alting bare var gjort med at få barnet til at lystre, når den voksne udstedte ordrer, var opdragelse en nem og simpel kunst. Da gjaldt det kun om at sætte hårdt imod hårdt, når anskuelserne ikke stemte overens. Den yngre måtte uden at knytte sin særmening i lommen og i eet og alt rette sig efter den ældre. Lovlydighed ville være alfa og omega såvel i hjem som i skole og samfund.

Men børn er nu engang ikke mekaniske dukker, der lader sig dirigere ved diktatoriske snoretræk. De er små omstrefjere på opdagelsesrejse. Selvstændige og livsnære mennesker, hvis ret til at udvikle sig og gro er indiskutabel. For dem er livet det primære. Og den opdrager, der tør lade al herskertrang fare og vover at give afkald på enhver form for voksen bestemmelyst, vil da også med undren opleve at se uanede kilder sprudle frem i det barnesind, der ikke kues. Kilder, der har deres udspring i dybe og uransagelige muldlag.

Men er det da ikke netop vor opgave at lære barnet og den unge ansvarsfølelse og pligt? Og ender det hele ikke i opløsning og kaos, hvis alt overlades til kræfternes frie spil?

Nuvel! Pligtfølelse er noget godt — men den finder først sin rette værdi, når den udspringer *indefra*. Først når barnet — og ikke mindst den unge — har lært at ombytte et bydende »du skal« med et fribårent »jeg vil«, har opdragelsen nået sit mål. Det kan tit koste modgang og skuffelser undervejs, men holder man ud i sin tro på, at det gode sejrer, og slipper man ikke sit endelige mål af syne, skal det nok engang i fremtiden vise sig, at den ungdom, der voksede op i frihed, modnedes og vandt en selvstændighed i livssyn, som vil komme den til gode ude i det samfund, den skal tjene.

Kunsten ved al opdragelse er at give tid. Alt for ofte ønsker vi at se øjeblikkelige resultater og glemmer, at Rom ikke blev bygget på een dag. Og tit har vi alt for travlt med at regere og herse i stedet for at se vort virke under vækstens synspunkt.

»Lad det bryde, lad det gære,
stem ej strømmen, tål dens brag,
den skal bære grøde til en sommerdag —«

Naturligvis kan det ikke undgås, at et og andet vildskud løber i vejret, hvor en forårsskov er i vækst. Men er muldjorden god og grødetung, vil skoven som helhed vokse sig rank og stærk. Den tillid, man viser barnet, vil skærpe dets ansvarsfølelse. Og den livsudfoldelse, de unge fornemmer, når glæde og tryghed er dagens grundtone, vil gøre dem til harmoniske og lykkelige mennesker.

Jeg tror ikke på den megen tale om, at frihed gør tøjlesløs! Mon ikke friheden netop er den lille guldnøgle, der giver adgang til et menneskeværdigt *eventyrrige*, hvori vi alle — små som store — har borgerret?
Gunnar Jørgensen

Pædagogiske støttanker

Slå aldrig en streg ober det gale, et barn har gjort! —
Dijl det helt ud!!

*

Hvoraf ved du, floge menneskekænder, at uendelig godhed
slæber slappe sjæle? — Som om nogen af os nogensinde
havde prøvet —

*

Ofte blev skoleviden andemad, som dækkede barnesindets
dyde sø.

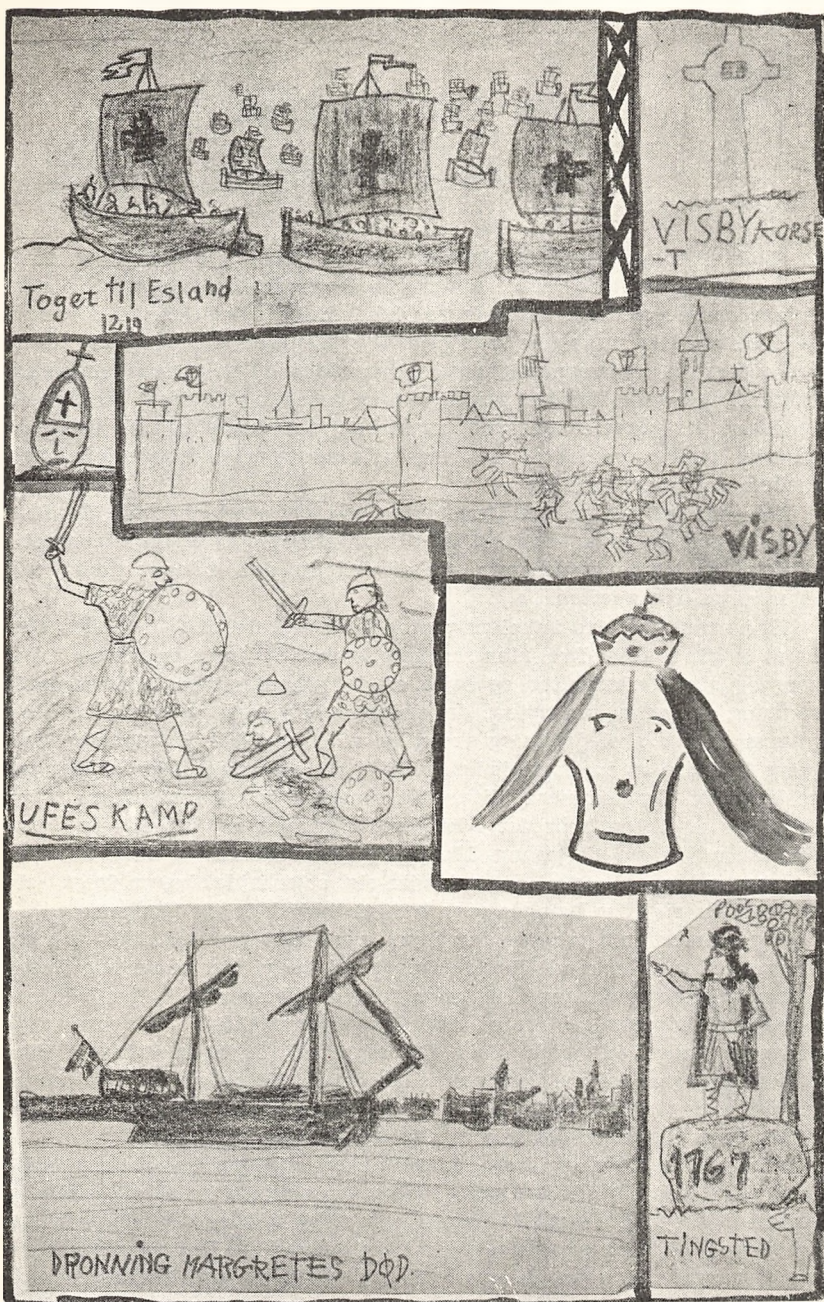
*

Verdensbegivenheder har jeg glemt — men jeg mindes
de små, blafrende julelys, hvis flammer spejlede sig i hjem-
mets duggede ruder.

*

Foråret spørger ikke, om blomsterne har „fortjent“ dets
kærlighed — det ved, at de alle har solskin behov.

*

3-klassemne teyner danmarkshistorie.

Der står en birk —

TALE VED ÅRSAFSLUTNINGEN 1954

Skolens bomærke er et birketræ. Og et træ er noget, der gror. — Gav man sig tid til at sidde under dets krone året igennem, ville man opleve uanede undere: vinterdagens hvide ynde i det pudrede grenenet — høststormens sludbyger, når de ribber den sidste rest af efterårets farvepragt — sommermorgens fuglekvidder og solsortens melodiske fløjten i den stille skumringstunde — men renest og skønnest vil man en kuldkær forårsnat fange synet af birken, når den står i sit skæreste vårbrud med nymånen og de blege stjerner som tindrende ædelstene mellem det lysegrønne løv...

Og som det går med et træ, sådan går det med en skole. Utallige undere sker. Og giver man sig tid til at lytte og opleve, vil man midt i hverdagens travle trommerom ane et *skoleliv*, der er langt rigere, end man turde drømme om.

Et barn skrives ind i skolens protokol for at lære, at O-L-E siger Ole, og at to gange to er fire. Men samtidig lukkes det ind i en verden, hvor sorg og glæde, skuffelser og sejre er de brogede tråde i tilværelsens mønster. — Ingen kan opleve dagligdagens medgang og modgang mere intenst end en skoledreng og skolepige af anno 1954! Tro endelig ikke, kære forældre, at en discipels liv er lutter dans på roser. Der fordres, der stilles krav. Og nemmere bliver det næppe i en skole som vor, hvor straffene er få, og hvor det i høj grad afhænger af barnet selv, hvad det får ud af sin skolegang. Men er viljen redbon — både hos den voksne og barnet — skal det nok vise sig, at arbejdet bærer frugt, selv om tugtens ris ikke hænger over barnets hoved dagen igennem.

»Jeg bærer i min verden, der trives, verdener, der slog fejl —« siger Tagore i sine »Flakkende Fugle«. Og de ord må vi vist alle sande. Ingen bærer fuldkommenheden i sig, men for det kæmpende sind vil de nederlag, vi kommer ud for et skoleår igennem, tilfulde opvejes af de sejre, vi vinder. *Så rigt er livet!* Det afgørende er, at nederlagene ikke slår os ud, og at sejrene ikke gør os storagtige. Barnet må se i øjnene, at glipper det på et enkelt punkt, er der hundrede af små gyldne nuer dagen igennem, hvor det lykkes. Og far og mor må tage ad notam, at har Sofus svært ved at klare den indviklede matematik, og evner Sofie ikke at nå *helt* så vidt i sproglig viden som naboens Kristian — så ejer samme Sofus og Sofie måske karakteregenskaber, der er hundrede gange mere værd end nok så mange ug'er i skolefagene! — Den tid må vel en gang komme, da man ikke stirrer sig blind på præstationerne ved eksamensbordet, men nok så meget værdsætter, at barnet i et glad og lykkeligt barneliv har en tryk og rolig vækst, som giver det balance og glæde i sindet.

Et skoleår er atter gået til ende.

Birketræet har løftet sin krone mod blå himle. Regn og rusk har bøjet dets kviste. Og stjerner har i stille evighedsstunder lyst velsignelse over dets vækst.

Der står en birk på min faders grav,
hentet i barndommens have.
Har livet mødt mig med kamp og krav
— *min barndom var idel gave.*

Et *skoletræ* bliver aldrig »gammelt«, så længe småfugle flagrer kvidrende rundt mellem dets grene og møder hver ny dag som en gylden gave.

Måtte vort bomærke — *birketræet* — også i kommende år blive symbolet på det lyse forår:

Gud give, fugle må finde ly
i træets glitrende krone
og ane genskær fra villaby
og vårbrud i løvets tone,
må kvidre muntert trods vejrbitd vind
— i tro på et kald, der kommer —
og flyve bort med et forårssind,
som varsler sol og skærsommer ...

Det er altid morsomt at modtage uventet besøg i skoletiden — men dobbelt fornøjeligt er det, når fire vaskeægte vikinger (fra Frederikssund!) svinger ind gennem lågen og erobrer legepladsen. Intet under, at elever (og lærere!) styrtede til vinduerne, da luren gjaldede — og intet under, at pladsen snart myldrede med elever, som dels lyttede til de forhistoriske toner og dels prøvede på at trække de gæve vikinger i skægget for at se, om det var ægte!

Skolekomedie

— bag kulisserne

75 børn i alle aldre spillede i år H. C. Andersen-komedie. Et sådant fest-show kræver — som enhver vil kunne forstå — et kæmpe-forarbejde. *Riber* trækker i malerkitlen og fremtryller kulisser, som selv »Det kongelige« har svært ved at gøre ham efter. *Albert Kåsbøl* og andre gamle elever ofrer sene nattetimer på at få tekniske finesser til at makke ret.

Og nuværende disciple har travlt med at yde bistand som små energiske arbejdshold, der hamrer og høvler, løber i byen og slår søm i — alt mens de for en stund synes at glemme, at der er noget, der hedder pligt og dagligt lektieslid.

Men også den unge skuespillerstab har nok at tage vare på. I dansk-timerne får lærere og lærerinder travlt med at gemme analysebøgerne bort. Det svirrer gennem klasseværelset med sange og replikker. Der trodnes og herses, råbes og regeres — alt imens små søde elverpiger danser yndefulde smådans mellem pultene! — Og hjemme går det ikke stilfærdigere til. Også her sætter *Thalia* sit præg på tilværelsen. Her stopper man op midt i fiskefrikadellerne og drøfter kostymer og maske-ring. Hvordan ser en dovregubbe ud — har en havfrue syv eller otte østersskaller klemt fast i halen — og skal *Elvira* ikke have tykkere undertøj på (ømskindet, som hun er!), hvis hun skal spille prinsessen på ærten — —

Jo, vist var der feber og premiere-nervøsitet, så det kunne forstå! Og bedre blev det unægtelig ikke, da en flok små »røde hunde« satte uventet ind med et epidemisk stormangreb mod de unge aktører, så de måtte transporteres pr. bil til prøverne og deres roller dubleres med få timers varsel!

Og så endelig oprinder den store festdag —

Den ganske skolebygning står på gloende pæle fra hanegal — eller i hvert fald fra klokken syv aften! I kælderetagen hersker virvar og kaos. Her myldrer det med hekse, trolde og havfruer i alle afskygninger og aldre. Små rapkæftede dovregnægte spænder ben for hyrdinden og skorstensfejeren og leger blindebuk med fru *Meylings* guldkroneprydede prinsessebørn. *Tommelise* bliver borte bag en papirkasse, mens kejseren løber rundt i sin bare skjorte og leger »to mand frem for en enke« med *Kay* og lille *Gerda*. *Tummel*, *hurlumhej* og *markedskrål*. — Og midt i al mylderet har fru *Flagstad* og hendes håbefulde pode travlt med at sminke realisten *Friese* om til et 150-årigt fødselsdagsbarn.

»Hov — hvad skal du med *min* paryk?« »Har du ikke set en lille tube mastiks?« »Nu er det snart min tur til at male øjenbryn!« »Og hvis så du kunne holde op med at stå og hive i farfars fipskæg — så skal du have dybfølt tak!!«

Humøret er højt i de lavloftede kælderrum, hvor det dufter af sminke og flimrer af farver. En egen mystisk teaterstemning har bemægtiget sig alle og enhver. Og mens travle maskinfolk i kedeldragter og lydløse filtsko bakser på scenen med sidestykker og loftsofitter, fyldes salens lejede stolerækker med et — om ikke festklædt, så dog — feststemt publikum.

»Klar til forspillet —« lyder den altovervågende Ribers myndige røst. »Klar i »omklædningen!«

Og næppe er ordren faldet, før de er der allesammen: Amor, eventyrkongen, heksene og Ole Lukøje, Gerda, Kay, Tommelise og — eventyrets fé! I salen slår Kurt Jensen et par festlige akkorder an på skolens »flygel« og Jan Ejvin Andersen intonerer med »I Danmark er jeg født —«. Tæppet kan gå ...

—Og tæppet gik for halvanden time H. C. Andersen!

Hvem glemmer de små fortryllende andenklasser, der i høje hatte og med brogede parasoller svingede lysegrønne bøgegrene og kvidrede med benovede stemmer? Eller de lidt ældre kammerater, der med indtagende overbevisning endnu en gang huskede os på, at hvad fatter gør, er altid det rigtige! *Ingers* og *Ingelises* fine stemningsbillede ved vejkanten og den pelsklædte dovregubbes lynvisit hos den kraftigt råbende elverkonge! For ikke at tale om kejseren i hans skræddersyede spadersedragt — og lille Viggos fantasifulde eventyrdrøm! — Jo, vist svævede H. C. Andersens ånd over aftenen! Og det hele kulminerede i det farvestrålende slutoptrin, hvor lille Tommelise rakte den store digter sin »glem-migej-buket« som en hilsen og tak fra dem *allesammen* — også fra havheksen!

Festspillet var endt — og 75 dødtrætte, men henrykte elever kunne klæde om og ile hjem til far og mor og få sig en velfortjent slummer, til morgendagen kaldte.

Skolemesteren

Tegning af Vibeke Oxholt Hove, II mellem

REGNVEJRSSANG

— i erindring om den våde sommer 1954 —

Vi tro'de, at som'ren var solskin og fest —
i år har vi lært noget andet.
Det sjasked fra øst og det plasked fra vest,
en syndflod gik hen over landet.
Alverden lå hyllet i tåge og gus,
og folk, som holdt ferie i hytte og hus,
kom hjem uden farve som druknede mus
og la'e sig til tørre ved ovnen.

Til radioens spåmand vi lyttede spændt:
»Et trøstesløst lavtryk os hegner!«
Og hver gang vi mødte en gammel bekendt,
så sa'e han: »Jeg syn's, at det regner —«.
De stakler, der dristigt drog ud i vort land
med telt, kasserolle og opvaskeband,
var druknedød nær på ni-ti tommer vand
og sukked': »O, gid vi var hjemme!«

Når solen brød frem mellem regntunge sky'r,
i småbitte stakkede stunder,
vi råbte i kor: »Hvad er du for en fyr?«
— og troede, at verden gik under.
Moralen er fed som en Eidammerost:
Hold aldrig mer' ferie i juli-august,
fej januars snedriver væk med en kost
— hold samtidig jul og skærsommer!!

SPORTEN VED SKOLEN

Som sædvanlig indledede vi skoleåret med en række kampe mod Gentofte Statsskole i håndbold. Vi klarede os udmærket. Nyt var en kamp mod Pårups Kursus, som vi heller ikke tabte. Også mod Skovgårdsskolen gik det godt. Alle disse arrangementer var udendørs.

Indendørs, hvor vi desværre altid måtte spille på fremmede skoler, er det ikke gået så godt. Det er for de fleste klassers vedkommende blevet til nederlag, små og store mellem hinanden. Bedre held næste år!

En lille katastrofe! Ham, der tager bad på skolen, går ud til sommer, og der synes ikke at være nogen afløser. Fodbolden synes at gå gode tider i møde. En enkelt klasse har dannet en klub, som arbejder ihærdigt og målbevidst. De har både talent og energi. Medlemstallet er altid nemt at kontrollere, da de på ryggen bærer nummer. Nr. 8 er endnu det højeste. Næste år kan vi sikkert atter deltage i HIK's turnering.

Sejlsport. Svend Høg og Juel forsvarede skolens farver ved at placere sig som nr. 6.

Årets storkamp, realister mod lærere, blev som sædvanlig en stor begivenhed. Realen skal samtidig have ros for den aldrig svigtende interesse, de har vist også gymnastiktimerne. Trods det, at disse timer har ligget sidst på dagen, har ingen svigtet en eneste gang. Deres kondition var da også prima, og de spillede strålende. Ydermere havde de forstærket holdet med 3 dygtige piger. Det var umuligt at se, det var første gang, de spillede håndbold. Resultatet blev, nå ja, når det endelig skal frem, 5-4 til lærerne. Hr. Torrild var en udmærket dommer. P.

5 år

een og været med til at danne ens karakter. Det er ligesom, det er de små ting, man husker bedst, ting, som man ikke kan skrive eller fortælle om: en tilfældig samtale, et uventet smil, en pudsigt situation eller et venligt ord, når man måske netop trængte allermost til det — alle de små ting, som har betydet noget for een i tidens løb, og som har fået lov til at betyde noget, fordi skolen var andet og mere end lektierperi. — Jeg har næsten kun gode minder fra de ti år, jeg har gået her, og det vil jeg gerne sige tak for. Jeg tror ikke, jeg på nogen anden skole ville have fundet den hygge og den ånd, som findes her.

De små ting

Hvor går ti år dog hurtigt! Jeg synes ikke, det er ret længe siden, jeg kom ind i første klasse og syntes, realisterne var store og voksne — og nu er det altså os selv, der er realister — og nye små går rundt og regner os for voksne. Og hvor er der alligevel gået lang tid fra første gang, jeg kom i skole og så' alle de mange nye kammerater, som efterhånden er skiftet ud med andre, og til nu, da vi måske aldrig mere kommer til at se hinanden. — Der er sket så meget i den tid, store og små ting, som altsammen har udviklet

15 år

Ingelise Krüger

Af skolens dagbog

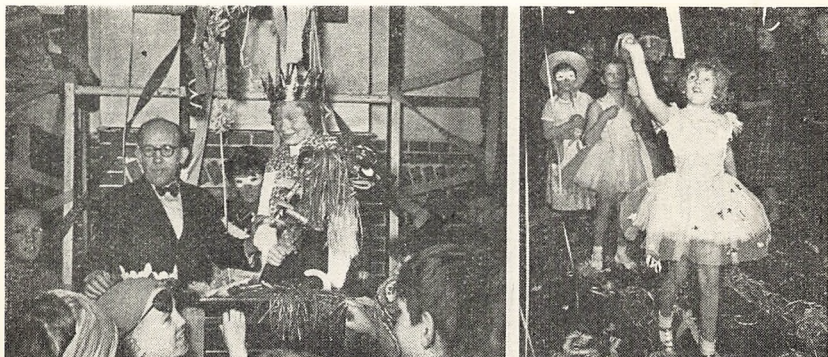
Eventyrets fé fortæller

17. AUGUST: Efter en regnfuld sommerferie gik vi i gang med det nye skoleår. — Ved indvielsesfesten glædede skuespilleren *Peter Poulsen* os med oplæsning, hvorefter *Inger* og *Helen* tolkede de våde sommerminder i en sørgmunter vise, der dryppede af væde (se side 10).

18. AUGUST: Skolen fyldte 18 år. — Fødselsdagen fejredes ved en interessant og spændende filmsforestilling (Brandmandens dag, Dukkenes oprør, Chaplin som emigrant, Prøven — den sidste spillet af elever fra skolen!) — Gamle elever skænkede os i dagens anledning en smuk, grøn skolevimpel.

1. SEPTEMBER: Hr. *Meyling* hyldedes på sin 78-års fødselsdag med blomster og fynske toner.

7.-8. SEPTEMBER: For en gangs skyld svigtede vi Nordsjælland og lod de stores skovtur gå sydpå. I stopfyldte turistbiler (5 ialt) kørte vi til Lellinge, hvor vi under frokosthvilet fordelte interessen ligeligt mellem åen, kroen, is-baren og de danske jenser, som holdt høstmanøvre på markerne. — De yngres skovtur gik atter i år til Birkegården. Dagens sensation: et voldsomt uvejr med knitrende lyn og buldrende torden!

Fra forberedelseklassernes fastelavnstest

1. OKTOBER: Hr. Kurt Spenster foreviste en interessant film med titlen »Fra jordhytte til glashus« samt et par meget morsomme udpluk fra filmens barndom. — Dragter fra fremmede lande, båret af mannequin-sikre realister, gjorde stor lykke. — Samme dag udkom første nummer af skolebladet »Pendulet«.

16. OKTOBER: Alsangstime med høstsange. — Om aftenen afholdt gamle elever en fest i salen, der var omdannet til et farveprangende kæmpevaskeri. Stor tilslutning.

17. NOVEMBER: Den årlige højskoledag indledtes med oplæsning af skuespillerinden, fru Grethe Paaske. Efter en kort alsangstime fortalte forfatteren Harald H. Lund personlige minder om Storm-Petersen og læste nogle af sine børnevers (med lysbilleder). Højskoledagen sluttede med en spændende Afrikafilm.

Skoleungdom på knallert

H. C. Andersen fortæller eventyr

DECEMBER: Julemåned er julemåned! Det mærkede vi også i år. Det første lille lys i trappestagen tændtes — traditionen tro — af skolens yngste elev, Ribers julebilleder smykkede salens vægge, mens julekalendere og kravlenisser holdt deres indtog rundt om i klasseværelserne. — Den 5. december løb JULEMARKEDET af stabelen og blev som altid en stor succes. Af det righoldige program bør nævnes fru Groves ustyrligt morsomme sang om lærerkollegiet, fremført på »Den lille kabaret«s scene af to dygtige, unge sangfugle. — Den 16. forevistes en munter film fra markedsdagene, optaget af det kendte filmsfirma Gunnar & Torben. — Den 18. spillede JULEKOMEDIE. I år var titlen »Julebrevet«, og såvel små som store aktører ydede dygtigt arbejde og høstede fortjent bifald. — Ribers kulisser fra den snedækte villavej og den julepakkeoverfyldte nissehule trodsede de dristigste forventninger. Hvad skulle vi stille op uden ham! — Måneden endte med to stemningsfulde juleafslutninger.

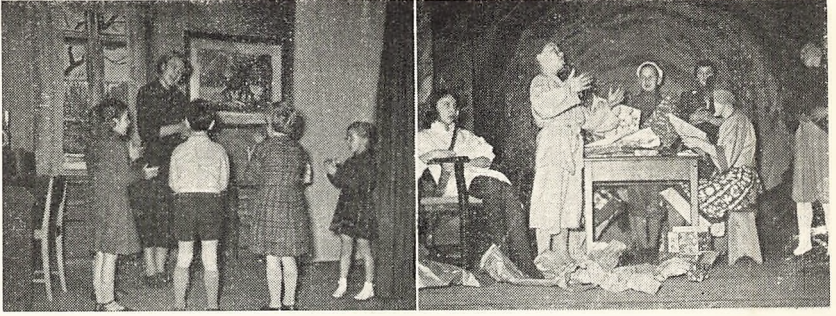
17. JANUAR: Snefri —!

12. FEBRUAR: Alsangstime i anledning af Heises 125-års dag.

19. FEBRUAR: Om formiddagen slog de små »katten af tønden«, iklædt fantastiske fasteslavnsdragter. Om aftenen holdt de store bal i en fornemt smykket festsal.

26. MARTS: IV mellem a og b overværede forestillingen på »Den nye scene«, hvor Osvold Helmuth spillede Jeppe.

H. C. ANDERSEN-FESTSPIL: 30. og 31. marts samt 1. april opførte 75 elever fra forskellige klasser en H. C. Andersen-kavalkade. Hver aften var salen fyldt med et begejstret publikum, der med stor inter-

Fra årets julekomedie

esse fulgte med i eventyrbogen, hvis små og store figurer myldrede frem på de skrå brædder. Alle de medvirkende gik på med liv og sjæl og skabte en feststemning, der var eventyrdigteren værdig. — 2. april mindedes vi fødselsdagsbarnet i en alsangstime.

6. APRIL: Påskeafslutning.

4. MAJ: 10-årsdagen for Danmarks befrielse fejredes i en alsangstime — i forbindelse med en radio-transmission fra Amalienborg slotsplads, hvor kongen talte til dansk skoleungdom.

9. MAJ: På børnehjælpsdagen kørte en vognfuld spraglede H. C. Andersen-figurer gennem Hellerup og samlede penge ind.

20. MAJ: Realisternes sidste skoledag er altid festlig og fornøjelig. I år gik de unge eksamenslæsende herrer og damer i barndom og foer skolen rundt som små, søde babyer. Efter rundturen kastede de tusindvis af flødekarameller i grams til de forslugne kammerater og prøvede forgæves at overvinde lærerne i en spændende håndboldkamp.

27. MAJ: Pinseafslutning under kastanietræet.

JUNI: Skoleårets sidste måned var som sædvanlig præget af eksamen. Flittige, men solbrændte(!) unge mennesker tumlede med formler og tal og gloser og havde travlt med at gøre årets kundskabskonto op, alt imens de mindreårige kammerater legede tagfat og spillede bold på den solbeskinnede legeplads. I og II mellem foretrak at tage på ekskursioner og samlede de indhentede indtryk i fine og fornemme arbejdsbøger.

Fra realisternes sidste skoledag

Forskelligt

I årets løb har enkelte klasser foretaget botaniske ekskursioner under ledelse af hr. *Steiner* og hr. *Asgar Pedersen*. — Mange af skolens elever har med forældrenes tilladelse medvirket ved mærkesalg på forskellige »dage«. — 3. og 4. klasse har ved politiets velvilje modtaget en god og grundig (og fornøjelig!) *færdelsesundervisning*. — Hovedparten af skolens elever har overværet *Skolescenens* og *Skolebioens* forestillinger. — Også *Skoleradioen* har af og til været aflyttet. — Endvidere har enkelte klasser aflagt besøg på udstillinger og fabrikker. — Som de foregående år har så godt som alle klasser i årets løb afholdt muntre og hyggelige *klasseaftener*.

Willi Naumanns mindegave

Hvert år uddeles en bogpræmie til elever, som året igennem har ydet en særlig fortjenstfuld indsats for skolelivet. I 1954 blev det *Inger Grove* og *Liselotte Hendriksen* fra IV mellem.

Gaver

I årets løb har vi haft den glæde at modtage følgende gaver til skolen og dens samlinger: Rævegylp (*Finn W.*), skab (hr. *Georg Wiese*), håndbold (*Mads H.*), svovl (*Alan S.*), humlebibo (*Erik S.*), flora (*Stig M.-N.*). — For disse — og muligt ikke nævnte — gaver siger vi hjertelig tak. — En særlig tak til ledningsinspektør *Georg Wiese* for den smukke, gamle gadelygte, som pryder vor indgangsport!

BORNHOLMSTUR

I St. Bededagsferien var III a på Bornholm, og det viste sig endnu engang, at bornholmsturen er en stor succes, — selv lærere bliver behagelige at omgås, når de bare kommer til Bornholm. Det var som sædvanlig Hasle vandrehjem, der var det faste opholdssted, og derfra tog de 20 deltagere i tre dage på busture til alle kanter af øen og beså alle dens fortræffeligheder. Om aftenen var der dans, sang og et enkelt besøg i den stedlige bio. En udbytterig tur. fa.

Frå børnehjælpsdaøen

„Flødekarameller!“

Mellemskole- og realeksamen

Følgende elever bestod i 1954 henholdsvis mellemskole- og real-eksamen:

Margrethe Broust, Hans Børre, Ib Gregersen, Anne Hansen, Helle Hansen, Jennet Hansen, Liselotte Hendriksen, Claus Helmer Jensen, Jens Friese Jensen, Johan Juel-Christensen, Ingrid Kiær, Hans Anton Olsen. Jeanne Rasmussen, Bjørn Riis-Hansen, Finn Stokkebye, Knud Strand. Nina Vinten. — Hanne Lise Bagger, Annette Green, Inger Grove, Kirsten Hansen, Inge Hirsch, Mads Højgaard, Claus Jacobsen, Ingelise Krüger, Kirsten Micheelsen, Stig Moltzen-Nielsen, Jørgen Nordlund, Grethe Pedersen, Leif Rasmussen, Claus-Jørgen Santon, Erling Schiødt-Hansen, Ulla Strand, Karen Thiele.

Ejnar Agertoft, Gerd Dam-Nielsen, Claus Esbensen, Eric Gjerulff. Bodil Hagedorn, Marianne Kjær, Kjeld Larsen, Inge Lolle, Inge Mathiasen, Helle Søndergaard, Jens Sørensen. — Birgit Bachner, Jan Bojsen-Møller, Anders Buchwald, Kirsten Buss, Preben Christiansen, Lis Crusberg, Nina Danielsen, Irene Hoffmann, Sven Hoverby, Mogens Larsen, Nina Müller, Flemming Müllertz, Ruth Offenhäuser, Vibeke Packness, Erik Plinius, Jørgen Schiønning, Christine Sievert, Anne-Marie Valentin.

Meddelelser

SKOLENS LEDER træffes daglig kl. 14-15, men der kan altid telefonisk aftales andre tider.

FORÆLDRESAMTALER. Forældrene er hjertelig velkommen på skolen. En samtale om barnet — dets evner, arbejdsmåde og fremtid — vil altid være af værdi både for hjemmet og for skolen.

SKOLENS LÆGE: *Mogens Krasilnikoff.*

SKOLEHUER kan købes i Magasin du Nord (pris kr. 10,50).

SKOLEEMBLEMER (kr. 0,90) kan købes hos hr. *Riber.* — SKOLEMÆRKER til gymnastikdragter (kr. 2,05) købes hos gymnastiklæreren.

NB. Bøger og tøj bedes mærket med navn!

SKOLENS TELEFONER: Helrup 4395 (lederen). Helrup 35042 (eleverne).

— Det nye skoleår begynder tirsdag den 16. august —